

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Lubomíra Fialy a soudkyň JUDr. Věry Jakubové a JUDr. Ivany Šimové v právní věci žalobce **Ing. V. K.**, IČ: , se sídlem , zastoupeného JUDr. Zdeňkem Veberem, advokátem se sídlem Plzeň, Purkyňova 10 proti žalovanému **Mysliveckému spolku Staňkov II - Vytuň, spolek**, IČ: 18232558, se sídlem Staňkov, Wenigova 182, zastoupenému JUDr. Prokopem Benešem, advokátem se sídlem Praha 4, Antala Staška 38, o zaplacení 162.805,50 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Domažlicích ze dne 2.11.2016 č.j. 5 C 76/2016 – 153

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I, III a V **p o t v r z u j e**.
- II. Odvolání žalovaného proti výrokům II, III rozsudku soudu prvního stupně se **o d m í t á**.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení v částce 12.826,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet zástupce žalobce JUDr. Zdeňka Vebera, advokáta advokátní kanceláře se sídlem v Plzni, Purkyňova 10.

Odůvodnění

Odvoláním napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 100.000,- Kč s úrokem z prodlení 8,05 % ročně od 11.12.2013 do zaplacení a to do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok I), žalobu o zaplacení částky 62.805,50 Kč s příslušenstvím od 11.12.2013 do zaplacení zamítl (výrok II), žalobci uložil povinnost zaplatit na náhradu nákladů řízení státu 2.144,- Kč na účet Okresního soudu v Domažlicích č. 000019 – 0000926321/0710, VS : 005762016 do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok III), žalovanému uložil povinnost zaplatit na náhradu nákladů řízení státu 3.354,- Kč na účet shodně jako ve výroku III (výrok IV), dále žalovanému uložil povinnost zaplatit na náhradu nákladů řízení žalobce částku 71.430,- Kč k rukám právního zástupce žalobce do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok V). V odůvodnění soud prvního stupně uvedl, že se žalobci podařilo prokázat, že mu vznikla škoda způsobená černou zvěří na pozemcích - zemědělských půdních blocích vedených v LPISu ve čtverci [REDAKCE] označených kódy půdních bloků/dílů [REDAKCE] a [REDAKCE] v k.ú. Dolní Kamenice u Staňkova a kódy půdních bloků/dílů [REDAKCE] a [REDAKCE] v k.ú. Horní Kamenice u Staňkova. Žalobce splnil zákonnou prekluzivní lhůtu k uplatnění škod u žalovaného, jak mu ukládá zákon o myslivosti. Dle téhož zákona je za způsobené škody odpovědný žalovaný, jehož odpovědnost je objektivní a nelze se z ní nijak vyvinit. Soud prvního stupně využil moderačního práva dle ust. § 450 obč.zák. č. 40/1964 Sb. (§ 3028 odst.1, 3 a § 3079 zák.č. 89/2012 Sb.) a škodu zjištěnou ze znaleckého posudku ing. Igora Hájka ponížil a přiznal ji pouze ve výši 100.000,- Kč, přičemž uvedl, z jakých důvodů k moderaci přistoupil.

Žalovaný ve včasném odvolání namítal, že žalobce nepostupoval v souladu s ust. § 55 zák.č. 449/2001 Sb., proto je žalovaný nárok prekludován. Žalovaný namítal, že žalobce ke svému tvrzení, že v zákonné lhůtě odeslal den 22.7.2016 listinu označenou jako uplatnění nároku a že tato listina byla žalovanému doručena dne 23.7.2013, žádný důkaz nepředložil. Žalovaný setrval na svém stanovisku, že tři listiny označené jako „uplatnění nároku“ z 19.7., 5.8. a 19.8.2013 byly žalovanému doručeny až počátkem září roku 2013. Odvolatel dále namítal, že soud prvního stupně posoudil nesprávně prekluzi, poukazoval na závěry judikatury, podle které běží prekluzivní lhůta k uplatnění škody od objektivně dané okolnosti, nikoliv od data zjištění škody poškozeným. Prekluzivní doba má objektivní charakter, počátek jejího běhu se odvíjí od objektivně dané okolnosti, již je zaznamenatelné škodlivé působení zvěře na pozemky či porosty, nikoli od okamžiku, kdy poškozený skutečně nepříznivý následek zjistí (subjektivní prvek), a tedy pro prekluzi relevantní okamžik může nastat dříve, než škodná událost z pohledu poškozeného vyjde najevo. Zjištění soudu, že škody vznikaly od 8.7. od 14.7.2013 je nesprávné, protože soud nezjistil okamžik, od kterého se má odvíjet běh prekluzivní lhůty. Soud se okolností, již je zaznamenatelné škodlivé působení zvěře na pozemky či porosty, nezabýval. Soud dále nesprávně posoudil střelbu žalobce z plynové pistole jako uskutečňování přiměřených opatření k zabránění škod způsobených zvěří. Žalobce tímto znemožňoval odlov černé zvěře členům žalovaného, plynová pistole je navíc zakázána na místě, kde by střelbou mohl být ohrožen život nebo zdraví osoby, nebo způsobena škoda na majetku, není-li na takovém místě určen pro střelbu bezpečný prostor, zajištěn dohled odpovědné osoby, nebo není-li takové místo viditelně označeno jako místo, kde probíhá střelba. Toto by mělo být žalobci přičteno k tíži. Žalovaný dále poukazoval na to, že posudek ing. Hájka považuje za nepřezkoumatelný, metoda výpočtu škod až po sklizni vychází toliko z informací poskytovaných žalobcem. Posudek nezohledňuje tu část sklizně, kterou žalobce spotřeboval pro vlastní potřebu, nezohledňuje to, co bylo zničeno žirem v důsledku poléhání plodin. Posudek vychází z kontrolní seče, kterou si udělal žalobce sám a

data předal znalci, který po nijak přezkoumatelné úvaze dospěl k závěru, že to odpovídá. Kontrolní seč není nikde dokumentována. Znalec uvedl, že všechny škody neviděl, posudek je nepřezkoumatelný. Tvrze nížší výnos může být způsoben i jinými vlivy. Žalovaný navrhoval ustanovení jiného znalce k přezkoumání znaleckého posudku ve smyslu § 127 odst.2 o.s.ř. Znalcovo vyčíslení škody se jeví jako nepravděpodobné, neboť není možné, aby černá zvěř sežrala a zničila během 7 dnů 29,9 tuny pšenice. Za jeden den by musela sežrat a zničit 4,27 tun, v odborné literatuře se uvádí, že krmná dávka domácího prasete je 2,4 kg obilniny na den, u černé zvěře se dávka krátí na polovinu. Jedno dospělé prase sežere 1,2 kg potravy a zároveň 1,2 kg poškodí v porostu. Výše škody odpovídá tomu, že denně by muselo navštívit pozemky žalobce 1.779 ks černé dospělé zvěře. Nezkonzumovaná pšenice ve výši jedné poloviny údajné škody, tedy ve výši cca 15 tun, by musela být na přiložených fotografiích vidět, nic takového zaznamenáno nebylo. Soud v rozsudku neuvádí, že zástupci žalovaného chtěli být přizváni k šetření znalcem, žalobce se k jejich přizvání v zápise z místního šetření zavázal. Žalobce porušil to, k čemu se se zástupci žalovaného zavázal v zápise ze dne 16.7.2013, tedy to, že s pomocí ing. Hájka bude koordinován další postup při řešení škod. Žalovaný prokázal, že jeho celkový majetek je 63.507,60 Kč, uvedl, že přiznání požadované náhrady by pro žalovaného bylo nepřiměřeně tvrdým opatřením. Žalovaný vyzval soud, aby postupoval případně dle § 450 obč.zák. v dřívějším znění a podle ust. § 150 o.s.ř., odkazoval na rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 10 Co 93/2016 – 332. Poukazoval na konstantní judikaturu Ústavního soudu ohledně aplikace ust. § 150 o.s.ř. Namítal dále, že soud neměl přiznat žalobci úrok z prodlení, žalobce podal dne 23.12.2013 žalobu k nepřislušnému soudu, až po dvou a půl letech se soud začal žalobou zabývat, tato skutečnost nemůže jít k tíži žalovaného. Žalovaný dále poukazoval na to, že v roce 2013 byla dospělá zvěř hájena od 1.1. do 31.7.2013 a to i přesto, že žalovaný žádal Městský úřad Stod o výjimku, byl mu odlov dospělé černé zvěře povolen až od 1.8.2013. Nebylo dostatečně zohledněno, že členové žalovaného činili maximum pro zmírnění škod. Požadavek žalobce na zvýšení odlovu samičí zvěře nepovažuje žalovaný za legitimní. Žalovaný prokázal, že jeho zástupci činili veškerá vhodná opatření k zabránění vzniku škod. Žalovaný navrhoval změnu rozsudku v tom směru, aby žaloba byla zamítnuta, případně aby rozsudek soudu prvního stupně byl zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalobce se k odvolání žalovaného vyjádřil v tom směru, že je přesvědčený, že při uplatnění svého nároku postupoval v souladu s § 55 zákona č. 449/2001 Sb. Žalobce v průběhu řízení popsal postup při uplatnění nároků, rovněž tak soudu předložil poštovní podací listky k jednotlivým nárokům. Žalobce uplatnil nárok na náhradu škody rovněž již v rámci místního šetření dne 15.7.2013, o čemž byl pořízen dne 16.7.2013 záznam, který podepsaly obě strany. První škoda vznikla v době mléčné zralosti ozimé pšenice 7.7.2013, 15.7.2013 proběhlo druhé šetření škod v ozimé pšenici, při kontrole byl oproti kontrole ze dne 7.7. zaznamenán značný nárůst škod. Žalovaný byl ústně upozorněn, že bude požadována náhrada škod a za tím účelem bude přizván soudní znalec, toto je uvedeno v zápise ze dne 16.7.2013, následně bylo z opatrnosti podáno uplatnění nároků a to 19.7.2013, datum podání 22.7.2013, datum doručení poštovní zásilky dne 23.7.2013. K výkladu žalovaného ohledně okamžiku vzniku škody žalobce uváděl, že dle tohoto výkladu by musel žalobce žádat o náhradu škody již okamžitě po osetí pozemku, neboť škody způsobené zvěří začínají vznikat již jejím přeběhnutím po pozemku, aniž by to vlastník pozemku zjistil. Proces vznikání škod byl zjištěn ještě při kontrole za účasti žalovaného dne 16.7., kde se v zápise uvádí, že při kontrole porostu byl zaznamenán oproti kontrole ze dne 7.7. značný nárůst škod, škoda tedy byla dosud v procesu vznikání. Vznikla postupným působením černé zvěře, proto uplatněná škoda se týká období 7.7. až 18.7.2013. Prekluzivní lhůta, jak výše uvedeno, byla zachována.

V zápise ze dne 16.7.2013 je uvedeno, že byl zaznamenán značný nárůst škod i přes přijatá opatření, kromě jiného přes plošné plašení černé zvěře střelbou z plynové pistole. Odhad škod byl proveden do sklizně celkem čtyřikrát. První odhad škod provedli se žalobcem také zástupci žalovaného, prošli nejvíce poškozené pozemky a odhadem stanovili procento poškození. Pokud procento přepočteme dle výměry, výnosu a ceny na ztrátu, tak odhad ztráty dle členů žalovaného činí 147.150,- Kč. Pozvaný soudní znalec korigoval odhad škod zástupců žalovaného a žalobce na částku odhadovanou v rozmezí 113.000,- Kč až 135.000,- Kč. Sklizeň probíhá vždy minimálně v rozmezí 3 – 4 týdnů, je závislá na počasí, odběratelích, na vlhkosti. Proto není možné přizvat soudního znalce ani zástupce žalovaného ke sklizni, když sám vlastník neví, kdy danou plodinu či porost bude sklízet. Není pravdou, že znalec uvedl, že by pozemky neviděl. Pokud je v zápisu ze dne 16.7. uvedeno, že došlo také k menšímu poškození ostatních pozemků, znalec uvedl, že právě tyto pozemky neviděl, škody na těchto pozemcích nejsou předmětem řízení. Tvzení žalovaného, že část sklizně není zohledněna v celkové škodě, není pravdivé. Žalobce poukazoval na dokumenty a znalecký posudek. Žalovaný nepředložil adekvátní důkaz, který by závěry a postup znalce vyvracel. Žalobce poukazoval na znalecký posudek ing. Žána, který nechal vypracovat žalovaný, přičemž bylo prokázáno, že znalecký posudek se týká úplně jiných pozemků, než za které žalobce požaduje náhradu škod. Žalovaní nechali znalce posoudit jiné pozemky i přesto, že přesně znali čísla pozemků, na kterých byly největší škody. Výpočty škod na základě sežraného množství zrna černou zvěří jsou naprosto zcestné. Způsob, jakým černá zvěř způsobuje škodu, je popsán na str.2 znaleckého posudku, přičemž černá zvěř část porostu z důvodu lepší dostupnosti ke klasům povalí válením, malou část rozžvýkají, vypíjí šťávu a zbytek zrna a klasů vyplivnou, toto opakují mnohokrát každou noc po dobu několikadenní mléčné zralosti ozimé pšenice. Při válení část klasů vymlátí, část při konzumaci vyšlapou, část klasů zašlapou do země, výdrol se pak musí ničit herbicidy. Žalobce poukazoval na stanovisko ing. T████ K████, Ph.D. ze dne 17.9.2014. Bylo zjištěno, že se výrazně zvyšují početní stavy divočáků a zvyšují se škody jimi způsobené. V honitbě jsou sčítané stavy černé zvěře výrazně podhodnocené. Vzhledem k narůstajícím škodám zvěří měl uživatel honitby činit daleko větší opatření k jejich zabránění. Jako příklad lze uvést, že nebylo požádáno o snížení stavu zvěře na základě způsobených škod zvěří, kdy mohlo být požádáno o lov dospělé samičí zvěře, která se v honitbě prokazatelně vyskytuje a výrazně se podílí na reprodukci. Nikdy nebylo požádáno o instalaci odchytových zařízení, jimiž se nechají početní stavy výrazně zredukovat a zároveň na ně stát dokonce poskytuje dotaci. Aplikace repelentů byla prováděna omezeně a byla téměř neúčinná. Dalším důvodem neúčinnosti repelentů bylo to, že zvěř byla do porostů řepky nalákána záměrným příkrmováním členy žalovaného již na začátku vegetace, tudíž zvěř nemusela migrovat z přilehlých lesních komplexů. Lze tedy považovat hospodaření s černou zvěří v této honitbě za nedostačující, kdy lov nepokrývá přírůstek zvěře a zároveň nejsou činěna žádná opatření pro snížení škod touto zvěří. Žalobce dále namítal, že v zápise z 16.7.2013 není žádná zmínka o tom, že by zástupci žalovaného chtěli být přizváni, až bude přítomen soudní znalec ing. Hájek. Žalovaní přestali následně komunikovat, vzali si svého soudního znalce ing. Žána, o čemž žalobce neměl žádné tušení. Znalec ing. Hájek pracoval samostatně a důsledně prošel veškeré porosty uvedené jako nejvíce poškozené. Pozemek █████ byl v užívání žalobce do 31.12.2014, následně je v užívání „Hospodářství Kamenice spol. s r.o.“ pod novým číslem █████. Tuto skutečnost žalobce před odvolacím soudem doložil. V důsledku administrativní chyby soudu bylo uvedeno, že byl vyslýchán J████ K████, přičemž byl vyslýchán J████ K████. K námitce žalovaného, že jeho majetek činí 63.000,- Kč, žalobce uvedl, že žalovaný si je vědom opakujících se velkých škod na plodinách, z obavy možných náhrad škod udržují finanční zdroje na nízké úrovni. Ulovenou zvěř si z velké části ponechávají lovci, další část zvěřiny rozdělují mezi své členy. Proto má

žalovaný nízké příjmy, jedná se o běžnou praxi všech mysliveckých sdružení. Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti, který v § 52 odst.2 zakotvuje, že vykonává-li právo myslivosti sdružení, ručí jeho členové za závazek k náhradě škody společně a nerozdílně. Žalobce se však nikdo nedotazuje, zda má dostatek finančních prostředků na zaplacení škod, tyto škody od roku 1991 až do roku 2016 hradí sám. Žalobce dále poukazoval na to, že později se z dozrávající ozimé pšenice prasata přesunula do pšenice jarní, která je pozdější a byla teprve na počátku mléčné zralosti. Náhradu za škody způsobené černou zvěří v jarní pšenici žalobce nepožadoval. Jelikož škody byly stále na vysoké úrovni, žádal žalobce pracovníka životního prostředí o přijetí příslušných opatření také v roce 2013, 2014 a 2015. V roce 2014 správní orgán sděluje, že když nebude o snížení stavu zvěře v honitbě Staňkov – ves požádáno, správní orgán snížení stavu zvěře uživateli honitby uloží. O odlov samičí zvěře požádal žalovaný za období od roku 1991 až do roku 2016 jen jedenkrát a to v roce 2013, a to až proběhla mimořádně velká škodná událost. Žalovaný využívá ke svému ospravedlnění ze škod v roce 2013 dopis z roku 2015. Žalobce dále uváděl, že škody způsobované prasetem divokým na polních plodinách žalobce nevznikají při náhodné migraci této spárkaté zvěře, vznikají a jsou každoročně pravidelné z důvodu intenzivního chovu. Zvěř je krmena na krmelištích na přechodech les – pole a dále přímo v zemědělských plodinách. Takto krmená zvěř přestává přirozeně migrovat a ztrácí plachost. Ke krmelištím se stahují i z jiných honiteb ve velkém počtu, kde pak v okolních plodinách způsobují značné škody. Intenzivní krmení divokých prasat v zemědělských plodinách bylo pravidelné až do června 2016, do prvního soudního jednání. Krmení dostává žalovaný bezplatně z AGRA Staňkov, a.s., kde je zaměstnán [REDAKCE] žalovaného I. [REDAKCE] K. [REDAKCE]. Žalovaný nemá povolený chov černé zvěře. Zdůvodnění zákazu chovu černé zvěře je uvedeno v odborném stanovisku T. [REDAKCE] K. [REDAKCE]. Žalobce navrhoval potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně včetně předcházejícího řízení dle § 212 a § 212 a) o.s.ř., přihlédl k odvolání žalovaného, k vyjádření žalobce a dospěl poté k závěru, že odvolání nelze shledat důvodným.

V přezkoumávané věci rozhodoval soud prvního stupně o žalobě, kterou v průběhu řízení žalobce částečně omezil, v důsledku čehož předmětem řízení zůstala částka 162.805,50 Kč. Žalobce předložil žalobní tvrzení, že je soukromě hospodařící zemědělec podnikající m.j. v lokalitě katastrálního území Horní Kamenice u Staňkova a Dolní Kamenice u Staňkova. Hospodaří m.j. na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k.ú. Horní Kamenice u Staňkova a parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k.ú. Dolní Kamenice u Staňkova. Žalovaný je provozovatelem honitby v k.ú. Dolní Kamenice u Staňkova a k.ú. Horní Kamenice u Staňkova. Dne 15.7.2013 proběhlo místní šetření na pozemcích obhospodařovaných žalobcem, za účasti zástupců žalovaného, při kterém byly zjištěny rozsáhlé škody v ozimé pšenici způsobené černou zvěří žijící v honitbě žalovaného. Tuto škodu uplatnil žalobce v souladu s ust. § 55 zákona č.449/2001 Sb., o myslivosti, v platném znění dopisem ze dne 19.7.2013, 5.8.2013 a 19.8.2013, následně ji vyčíslil dopisem ze dne 23.8.2013.

Soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu postačujícím pro zjištění skutkového stavu, ve věci učinil skutkové a právní závěry, se kterými se odvolací soud ztotožňuje a které dále doplňuje.

Škoda vznikla v období od 8.7.2013 do 14.7.2013, tato skutečnost vyplývá ze zápisu z místního šetření ze dne 15.7.2013, kterého se zúčastnily obě zúčastněné strany, které deklarovaly, že škody vznikly v mezidobí od poslední kontroly provedené dne 7.7.2013.

Pokud žalovaný namítal, že v daném případě došlo k prekluzi nároku, odvolací soud se s touto odvolací námitkou neztotožňuje. Soud prvního stupně se včasností uplatnění nároků zabýval a dospěl ke správnému závěru, že nároky byly uplatněny včas. Žalobce v průběhu řízení dodal příslušné podací listky. Z důvodu dozrávání pšenice se černá zvěř přesunula postupně na pozemky později dozrávajících odrůd, původně sledované pozemky nepoškozovala. Výzva ze dne 19.7.2013 byla doručena 23.7.2013 v souladu s ust. § 55 odst.1 písm. a) zákona o myslivosti, tedy v zákonné 20ti denní lhůtě od vzniku škod. Žalobce postupoval správně, pokud nároky uplatnil s tím, že následně dopisem ze dne 23.8.2013 vyčíslil škodu. Dle ust. § 55 odst.2 zákona o myslivosti, na polních plodinách a zemědělských porostech, u nichž lze vyčíslit škodu teprve v době sklizně, je poškozený povinen ji vyčíslit do 15 dnů po provedené sklizni. V daném případě sklizeň proběhla v období 22.8.2013, škoda byla vyčíslena dne 23.8.2013. Škody byly uplatněny i při místním šetření, což vyplývá z protokolu o místním šetření. K odvolací námitce, že počátek běhu prekluzivní doby se odvíjí od objektivně dané okolnosti, již je zaznamenané škodlivé působení zvěře na pozemky či porosty, odvolací soud zaujímá následující stanovisko. První škoda vznikala v době mléčné zralosti ozimé pšenice, tedy kolem 7.7.2013, při druhém šetření škod dne 15.7.2013 byl oproti kontrole ze dne 7.7. zaznamenán značný nárůst škod, což obě zúčastněné strany stvrdily svými podpisy, nárok byl pak dále ještě uplatněn dopisem z 19.7.2013 (datum doručení poštovní zásilky dne 23.7.2013). Škoda vznikla postupným působením černé zvěře, uplatněná škoda se týká období 7.7. až 18.7.2013. V protokole o místním šetření bylo konstatováno, že došlo k nárůstu škod oproti šetření dne 7.7.2013, lze tedy konstatovat, že se jednalo o proces vznikání škod. V postupu žalobce při uplatňování nároku na náhrady škody nebylo shledáno žádné pochybení, opačné vyhodnocení postupu žalobce by nutně muselo být pojímáno jako přepjatý formalismus, odtržený od praktického života.

Pokud žalovaný v odvolání namítal nepřezkoumatelnost posudku znalce ing. Igora Hájka, pak je třeba uvést, že znalecký posudek splňuje náležitosti stanovené v zákoně č.36/1967 Sb. o znalcích a tlumočnících. Po formální stránce nelze znaleckému posudku nic vytknout, pokud jde o závěry znalce, jsou náležitým způsobem odůvodněny, jsou ve vzájemném logickém souladu. S přihlédnutím k výpovědi znalce ing. Igora Hájka (č.l. 108 až 111 spisu) lze poukázat na to, že znalec na svých závěrech setrval, blíže je rozvedl a upřesnil. Znalec si prohlédl poškozené plochy, z veřejného portálu na internetu byl obeznámen s tím, jaké pozemky žalobce obhospodařuje. Znalec blíže vysvětloval problematiku výnosnosti u velkých ploch a u obilovin. Výnos 6,1 t/ha odpovídá reálné skutečnosti. Vyjadřoval se k tomu, že i polehlé obilí lze sklídit. Zjištěná škoda činí rozdíl výnosu oproti oseté ploše, znalec vycházel z ceny obilí, kterou má hospodář nasmlouvanou s odběratelem. V předmětné době se jednalo o cenu 4.500,- Kč za 1 tunu. Znalec se blíže vyjadřoval ke zjišťování rozsahu poškozené plochy, vyjadřoval se i ke svým zkušenostem při odhadu kvality a výnosnosti u předmětných pozemků. Poukazoval na to, že pokud by se uvažovalo s cenou osivářské pšenice, pak by byla cena za tunu ještě o 1.000,- Kč vyšší. Znalec se vyjadřoval jak k fotografiím předkládaným žalovanou stranou, tak k fotografiím tvořícím obsah znaleckého posudku. Znalec se vyjadřoval k tzv. kontrolní seči provedené žalobcem, k nahlášené výtěžnosti, kterou znalec shledal za realitě odpovídající. V průběhu řízení byly osvětleny důsledky, pokud jde o možnost sklizení obilí polehlého v důsledku větru a obilí podupaného a pováleného černou zvěří. V prvním případě lze polehlé obilí kombajnem sklídit, ve druhém případě poválená a podupaná část ostatní plochy není sklíditelná. Odvolací soud neshledal důvody pro zadání revizního znaleckého posudku. Závěry znaleckého posudku ing. Igora Hájka nevybočují oproti závěrům činěným v jiných znaleckých posudcích týkajících se obdobného skutkového děje. Pokud žalovaný v odvolání namítal, že žalobce uplatňoval škodu

na ploše 1,5 ha pod č. ■■■■ katastr Horní Kamenice a že číslo udávané plochy neexistuje, po vysvětlení této problematiky žalobcem před odvolacím soudem žalovaný na této odvolací námitce již netrval. K zpochybňování závěrů znalce ing. Igora Hájka žalovaným je třeba uvést, že závěry znalce byly v jiné věci podrobeny reviznímu znaleckému zkoumání (věc vedená Okresním soudem v Klatovech pod sp.zn. 9 C 257/2013), nebyly shledány žádné důvody pro zpochybňování odbornosti znalce či zpochybňování závěrů znaleckého posudku. Tyto závěry nebyly zpochybněny ani žalovaným navrženými a provedenými důkazy. Pokud žalovaný poukazoval na posudek znalce ing. M. Žána, v průběhu řízení bylo prokázáno, že znalecký posudek ing. Žána se týká jiných pozemků, než za které žalobce požaduje náhradu škod. V průběhu řízení se svědek K■■■■ vyjadřoval k fotografiím, které se týkaly zcela jiného období. Žalovaný následně v průběhu řízení uvedl, že na svědecké výpovědi ing. Žána netrvá. K odvolacím námitkám žalovaného ohledně zjištění rozsahu škod je třeba uvést, že byly provedeny odhady škod ve čtyřech případech, první odhad škod provedli se žalobcem zástupci žalovaného, společně bylo stanoveno odhadem procento poškození ozimé pšenice. Po přepočtu odhad ztráty i dle žalovaného činil 147.150,- Kč. K námitkám, že žalovaný a soudní znalec měli být přizváni ke sklizni, je třeba uvést, že samotná sklizeň probíhá v určitém časovém rozmezí, neboť je závislá na počasí, na možnostech odběratelů, na vlhkosti. Samotný zemědělec tedy přesně nemůže vědět, kdy kterou plodinu bude sklízet. K námitkám ohledně rozsahu škody je třeba rovněž uvést, že pokud byly v zápise ze dne 16.7. zmíněny některé pozemky, kde došlo k poškození v menším rozsahu, znalec se s těmito pozemky a určením rozsahu škod nezaobíral, neboť tyto škody nebyly žalobcem uplatněny v požadavku na náhradu škody. Rovněž tak sklizeň krmné pšenice byla zohledněna v celkové sklizni způsobem, který vysvětlil znalec ve znaleckém posudku, kdy od skutečné sklizně bylo odečteno prodané uznané osivo a byla zjištěna suma 6,68 t krmné pšenice pro vlastní potřebu. Takto bylo postupováno jak u pšenice ozimé Vanessa C1, tak u odrůdy pšenice ozimé Avenue C1. Pokud jde o odvolací námitky týkající se výpočtů škod na základě sežraného množství zrna černou zvěří, pak je třeba odkázat na stranu 2 znaleckého posudku a tedy na způsob popisovaný znalcem, kterým černá zvěř způsobuje škodu. Znalcem bylo popisováno chování divokých prasat v porostu pšenice. Prasata část porostu z důvodu lepší dostupnosti ke klasům poválí válením, malou část klasů rozžvýkají, vypíjí šťávu a zbytek zrna a klasů vyplivnou. Takto postupují opakovaně mnohokrát každou noc po dobu několikadenní mléčné zralosti ozimé pšenice. Ze statistických výkazů vyplněných uživatelem honitby vyplývá, že stavy divočáků se výrazně zvyšují. V průběhu řízení bylo poukazováno na to, že v honitbě se každý rok rodí přibližně 47 selat a to pokud jde o honitbu Staňkov – II Výtuň. S přihlédnutím k výkazům je patrné, že sčítané stavy černé zvěře jsou výrazně podhodnocené. Lov nepokrývá přírůstek zvěře. O odlov samičí zvěře požádal žalovaný za období let 1991 – 2016 pouze v jednom případě a to až po vzniku předmětné škody. Pokud žalobce dokládal, že k jeho žádosti se odbor životního prostředí ve Stodě vyjádřil v tom směru, že zvažuje, nebude-li o snížení stavu zvěře v honitbě Staňkov – Ves požádáno, uložit uživateli honitby snížení stavu zvěře, k tomuto kroku však v předmětné době odbor životního prostředí nepřistoupil. Ze všech výše uvedených důvodů odvolací soud odvolání žalovaného do výroku I. ve věci samé shledal nedůvodným. Se závěry soudu prvního stupně se odvolací soud ztotožňuje a pro stručnost na ně odkazuje.

Pokud odvolání žalovaného směřovalo do výroku o nákladech řízení, je třeba uvést, že soud prvního stupně využil moderačního práva a žalobcem vznesený návrh na zaplacení částky 162.805,50 Kč ponížil, rozhodl o snížení náhrady škody ve smyslu § 450 zákona č. 40/1964 Sb. (za použití ust. § 3028 odst.1 a 3 a § 3079 zákona č. 89/2012 Sb.) a žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci částku 100.000,- Kč s příslušenstvím. Žalobce proti těmto

závěrům soudu prvního stupně nebrojil podáním odvolání. Soud prvního stupně o nákladech řízení rozhodoval tak, že vycházel z tarifní hodnoty ve výši 100.000,- Kč. Tímto postupem pak určil odměnu s přihlédnutím k počtu provedených úkonů právní pomoci, připočetl režijní náhrady, cestovní náhrady, náhradu za ztrátu času a příslušnou DPH. Pokud žalovaný požadoval, aby bylo aplikováno ust. § 150 o.s.ř. a aby náhrada nákladů řízení nebyla žalobci přiznána, odvolací soud se s touto odvolací námitkou neztotožňuje. Dle ustálené soudní praxe využije-li soud svého oprávnění založeného hmotným právem snížit výši náhrady škody, soud při rozdělení náhrady nákladů řízení k tomuto snížení nepřihlíží; při posouzení míry úspěchu ve věci vychází z částky, která by byla účastníku přiznána, kdyby soud tohoto svého oprávnění nevyužil. Pokud tedy žalobce sám proti rozhodnutí soudu prvního stupně o nákladech řízení nebrojil, pak odvolací soud odvolání žalovaného neshledal důvodným, proto postupem dle § 219 o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně včetně výroku o nákladech řízení (kdy prostor pro aplikaci ust. § 150 o.s.ř. neshledal) jako věcně správný a zákonu odpovídající potvrdil.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení se opírá o ust. § 224 a § 142 odst.1 o.s.ř. Odvolací soud uložil v odvolacím řízení neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení sestávající z odměny za právní zastoupení žalobce za dva úkony právní pomoci po 5.000,- Kč, ze dvou režijních náhrad po 300,- Kč a z 21 % DPH, celkem 12.826,- Kč. Žalovaný je povinen zaplatit náklady odvolacího řízení na účet právního zástupce žalobce (§ 149 odst.1 o.s.ř.) v zákonné třídní lhůtě běžící od právní moci rozhodnutí (§ 160 odst.1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

V Plzni dne 28. března 2017

JUDr. Lubomír F i a l a, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Šnajdrová